

Dosarul nr. 2r-225/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. V. Lastavețchi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud. O. Sternioală, A. Cobăneanu, V. Burduh)

Instanța de revizuire: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai)

DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Nicolae Daniliuc

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Daniliuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la judecare a cauzei în termen rezonabil și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva încheierii din 17 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Nicolae Daniliuc împotriva deciziei din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău

constată:

La 17 septembrie 2018, Nicolae Daniliuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la judecare a cauzei în termen rezonabil și încasarea cheltuielilor de judecată.

Întemeindu-și pretențiile în baza dispozițiilor art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 1, 6, 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 11, 14 Cod civil, Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, a solicitat admiterea acțiunii, constatarea faptului încălcării dreptului lui la judecare în termen rezonabil a cauzei, încasarea din bugetul de stat al Republicii Moldova în beneficiul lui a sumei de 550 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei și a sumei de 6 000 de lei cu titlu de cheltuiești de judecată pentru asistența juridică.

Prin hotărârea din 27 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea integral.

Prin decizia din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Nicolae Daniliuc și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea din 31 iulie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Nicolae Daniliuc.

La 3 ianuarie 2020, Nicolae Daniliuc a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 17 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Nicolae Daniliuc împotriva deciziei din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

La 2 aprilie 2020, Nicolae Daniliuc a declarat recurs împotriva încheierii din 17 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii recurate, soluționarea prin decizie a cererii de revizuire.

În motivarea recursului a invocat că Curtea de Apel Chișinău eronat a considerat că art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 8 iunie 2019 nu pot servi temei de revizuire prevăzut de art. 449 lit. b) CPC.

A comunicat că la 8 iunie 2019, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Hotărârea nr. 39 prin care a fost adoptată Declarația cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova, ca urmare, poporul Republicii Moldova prin vot majoritar și incontestabil a declarat sistemul judecătoresc capturat, corupt și incompetent.

Astfel, concluziile Curții de Apel Chișinău, expuse în încheierea din 17 martie 2020, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind interpretate eronat și aplicate greșit prevederile art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 1, 6, 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 1, 4, 7, 20, 116, 120 din Constituția RM și Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 8 iunie 2019.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele dosarului rezultă că copia încheierii recurate a fost expediată în adresa părților la 23 martie 2020, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 130), fiind recepționată de către recurent la 27 martie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 131).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 2 aprilie 2020 în termenul legal.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele dosarului, la 3 ianuarie 2020, Nicolae Daniliuc a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, care prin încheierea din 17 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca inadmisibilă (f. d. 100-102, 125-128).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că Curtea de Apel Chișinău corect a constatat inadmisibilitatea cererii de revizuire ca fiind depusă cu încălcarea termenului prevăzut de art. 450 lit. b) CPC, care indică că cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale cauzei care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei – în cazul prevăzut la art. 449 lit. b).

Or, Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 39, la care face referire revizuentul ca temei de revizuire, a fost adoptată la data de 8 iunie 2019 și publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 208 din 21 iunie 2019, iar cererea de revizuire fiind depusă la data de 3 ianuarie 2020.

Mai mult că acest argument nu se încadrează nici în prevederile art. 449 lit. b) CPC, invocat de revizuent ca temei de revizuire.

Drept urmare, la caz se va remarca că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 3 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nicio parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel fiind, instanța de recurs conchide că argumentele recurentului invocate în recurs sunt lipsite de suport legal și nu pot constitui temei de admitere a recursului în sensul invocat, or acestea nu conțin argumente care ar indica expres la ilegalitatea încheierii recurate, prin care s-a dispus la caz respingerea cererii de revizuire ca inadmisibilă.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea din 17 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Nicolae Daniliuc.

Se menține încheierea din 17 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Daniliuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la judecare a cauzei în termen rezonabil și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu